

senere faar Ordet, men at den ærede Ordfører talte om Søfartsforbindelserne som noget, der traf Indtægten ned og bragte Driften Banfærligheder, er sikkert, og den ærede Ordfører har ogsaa fuldkommen Ret deri. Det er en overmaade dyr Institution, og det er en Institution, som andre Lande undgaa. Selv om den ærede Ordfører ikke kan se, hvad hver enkelt Søfartsforbindelse har kostet og indbringer, vil man nok være i Stand til at gøre en Kalkule og fortælle den ærede Ordfører det. Den ærede Ordfører maa huske paa, at en Transporthort som den mellem Korsør og Nyborg er en ret sjælden Ting, men det meste er der gennemgaaende, saa det lader sig vel nogenlunde kalkulere, hvad den har indbragt. Søfartsforbindelserne volde megen Banfærlighed, men de have altid været krævede her, og det er dog dem, der til syvende og sidst kunne gøre, at bort Særnbanevæsen faar en langt større Betydning, end vi fra først af have tænkt os. Undgaa vi Skibene og saa Færger, ere vi i Stand til at modtage en Transit af Personer og Gods, som vi ikke tidligere have tænkt os, og der er stærke Tegn til, at vi ville komme dertil. En Nødvendighed foreligger her, og Sagen vil nok blive mere og mere ordnet. Men det gaar ikke an at sige saaledes: Vi have disse Søfartsforbindelser, det erkende vi, og vi have vanskelige Forhold i mange Retninger, men desuagtet skulle disse Særnbaner drives med lige saa stor Sikkerhed og med lige saa store Indtægter som andre Særnbaner, der koste mindre.

Den ærede Ordfører nævnte — og det ikke alene for Centralbestyrelsens Bedkommende, men vedrørende Bestyrelsen i Almindelighed — forskellige udenlandske Forhold og sagde blandt andet, at de præjiste Statsbaner vist i mange Maader havde været forbilledet for den Maade, vi have ordnet vor Administration paa. Der kan være noget deri. Selvfølgelig har man søgt at lære noget der som andetsteds, men den ærede Ordfører vil vist ogsaa nok erkende, at de præjiste Statsbaner ere meget vel drevne Baner, og den ærede Ordfører vil vistnok ogsaa vide, at hvad Administrationsapparatet og Personellet angaar, kræves der mere af de præjiste Statsbaner end af de danske. Jeg kan altsaa godt forstaa, at den ærede Ordfører vil tage nogen Afstand fra dette med Hensyn til den øvrige Sammenligning. Det vil erindres, at for 4 Aar siden, da den ærede Ordfører sidst havde Ordet om Statsbanedriften, førte vi paa de svenske Baner. Nu tog den ærede Ordfører sig en Tur paa de norske Baner, og det kan jeg

meget godt forstaa, at det passer bedre. Angaaende dette skal jeg sige, at hos os er Forholdet det — jeg har faaet opgjort i alt Fald — at vi have et Personel — og her er ikke Tale om Overbestyrelse, her er Tale om Driftspersonalet, Stationskarle, Bremsedvigtere og alle dem, der staa paa Banen, Maskinarbejdere — og med Hensyn til dem har man jo ellers ikke klaget over, at de ikke bestille noget, der er endogsaa ærede Medlemmer, som mene, at de bestille for meget — jeg siger: vi have pr. Kilometer 3,75, i Sverige har man dog 3,99. Jeg gør dette Forhold op, thi for Sverige og Danmark kan dette gøres ens, for der er alt med fra bægge Steder. Naar vi komme til Norge, saa bliver Tallet i samme Forhold 1,72. Men herved er der dog at bemærke, at i Personaltallet er ikke indbefattet Arbejdere o. desl. Det gaar her, som det er gaet mig en anden Gang, hvor jeg vilde sammenstille nogle Revisionsudgifter ved forskellige Særnbaner. Der kom jeg til et lille Tal for de fremmede Særnbaner i Forhold til vore, men da jeg spurgte mig nærmere for, saa viste det sig, at Halvdelen af Udgifterne fandtes paa en anden Konto, noget, der svarede til Ministeriets Medhjælpsjum. Jeg nævner dette som Bevis for, at man maa vide meget nøje Bested om andre Landes Forhold for at kunne drage en Sammenligning. Det er i al Flygtighed, dette er fremsat, men Tallene staa til den ærede Ordførers Raadighed. For at nævne et andet Eksempel har man i Belgien 12,83 Personer pr. Kilometer til Betjening, mens vi som sagt have 3,75. Hvis nogen deraf vilde slutte, at de belgiske Særnbaner ikke vare vel drevne og soignerede, vilde det være en meget falsk Slutning. Jeg har ikke villet undlade at nævne disse Tal; thi da den ærede Ordfører gif ind paa Talsammenligninger, saa har jeg ogsaa villet nævne et Par Ting, idet jeg for Resten allerede har sagt, at den Slags Sammenligninger giver jeg ikke noget for; naar man ikke gaar til Bunds og faar Tallene fuldkommen sikkert, bevise de ingen Ting.

De Krav, der sædvanlig fremsættes hos os, og som navnlig Finansudvalget gennem sin daværende Ordfører i mange Aar har gjort, ere paa en hyppig, billig og hurtig Toggang. I Aar stod det ærede Medlem, der fører Ordet for Finansudvalget (Tutein), op og foreholdt mig, at der kunde være gjort mere for Særnbanerne. I Modsetning dertil tager den ærede Ordfører i denne Sag en helt anden Stilling. Man har jo altid i mange Aar studt Ministeren frem; man har altid sagt, at vore Forbindelser paa Udlandet kunde